

קהלת

1 דברי קהלת בן-דוד מלך בירושלם: 2 הבל הבלים
 אמר קהלת הבל הבלים הכל הבל: 3 מה-יתרון לאדם
 בכל-עמלו שיעמל תחת השמש: 4 דור הלך ודור
 בא והארץ לעולם עמדת: 5 וזרח השמש ובא השמש
 ואל-מקומו שואף זורח הוא שם: 6 הולך אל-דרום
 וסובב אל-צפון סובב. סבב הולך הרוח ועל-סביבותיו
 שב הרוח: 7 כל-הנחלים הלכים אל-הים והים איננו
 מלא אל-מקום שהנחלים הלכים שם הם שבים ללכת:
 8 כל-הדברים יגעים לא-יוכל איש לדבר לא-תשבע
 עין לראות ולא-תמלא אذن משמע: 9 מה-שהיה הוא
 שיהיה ומה-שנעשה הוא שיעשה ואין כל-חדש תחת
 השמש: 10 יש דבר שיאמר ראה-זה חדש הוא כבר
 היה לעלמים אשר היה מלפננו: 11 אין זכרון לראשנים
 וגם לאחרנים שיהיו לא-יהיה להם זכרון עם שיהיו
 לאחרנה: פ 12 אני קהלת הייתי מלך על-ישראל
 בירושלם: 13 ונתתי את-לבי לדרוש ולתור בחכמה על
 כל-אשר נעשה תחת השמים הוא. ענין רע נתן אליהם
 לבני האדם לענות בו: 14 ראיתי את-כל-המעשים
 שנעשו תחת השמש והנה הכל הבל ורעות רוח: 15 מעות
 לא-יוכל לתקן וחסרון לא-יוכל להמנות: 16 דברתי

אָנִי עִם־לִבִּי לֵאמֹר אֲנִי הִנֵּה הִנְדַּלְתִּי וְהוֹסַפְתִּי חֲכָמָה
עַל כָּל־אֲשֶׁר־הָיָה לִפְנֵי עַל־יְרוּשָׁלָּם וּלְבִי רָאָה הַרְבֵּה
חֲכָמָה וְדָעַת: ¹⁷ וְאַתָּנָה לִבִּי לְדָעַת חֲכָמָה וְדָעַת הוֹלָלוֹת
וְשִׁכְלוֹת יִדְעֵתִי שָׁנִים־זֶה הוּא רַעְיוֹן רֵוִחַ: ¹⁸ כִּי בָרֵב
חֲכָמָה רַב־כָּעַס וְיוֹסִיף דָּעַת יוֹסִיף מִכְּאוֹב:

2

¹ אָמַרְתִּי אֲנִי בְּלִבִּי לֵכֶה־נָּא אֲנַסְכָּה בְּשִׁמְחָה וּרְאָה
בְּטוֹב וְהִנֵּה גַם־הוּא הֵבֵל: ² לִשְׁחֹק אָמַרְתִּי מִהוֹלָל
וּלְשִׁמְחָה מִה־זֶּה עָשָׂה: ³ תָּרַתִּי בְּלִבִּי לַמְּשֹׁד בִּינִין
אֶת־בְּשָׂרִי וּלְבִי נָתַג בְּחֲכָמָה וּלְאַחֲזִי בְּסִכְלוֹת עַד
אֲשֶׁר־אַרְאֶה אִי־זֶה טוֹב לִבְנֵי הָאָדָם אֲשֶׁר יַעֲשֹׂוּ תַּחַת
הַשָּׁמַיִם מִסֹּפֶר יָמֵי חַיֵּיהֶם: ⁴ הִנְדַּלְתִּי מַעֲשֵׂי בְּנֵיתִי לִי
בְּתִים נִטְעֵתִי לִי בְּרָמִים: ⁵ עָשִׂיתִי לִי גִנּוֹת וּפְרָדִסִּים
וְנִטְעֵתִי בָהֶם עֵץ כָּל־פְּרִי: ⁶ עָשִׂיתִי לִי בְּרִכּוֹת מַיִם
לְהִשְׁקוֹת מֵתִם יַעַר צוֹמֵחַ עֵצִים: ⁷ קָנִיתִי עֲבָדִים וּשְׁפָחוֹת
וּבְנֵי־בֵית הָיָה לִי גַם מִקְנֶה בָּקָר וְצֹאן הַרְבֵּה הָיָה
לִי מִכָּל שִׁהְיוּ לִפְנֵי בִירוּשָׁלָּם: ⁸ כָּנַסְתִּי לִי גַם־כֶּסֶף
וְזָהָב וּסְגֻלַּת מְלָכִים וְהִמְדִּינוֹת עָשִׂיתִי לִי שָׂרִים וְשָׂרוֹת
וְתַעֲנוּגוֹת בְּנֵי הָאָדָם שָׂדֶה וְשָׂרוֹת: ⁹ וְגִדַּלְתִּי וְהוֹסַפְתִּי
מִכָּל שִׁהְיָה לִפְנֵי בִירוּשָׁלָּם אַף חֲכָמָתִי עִמָּדָה לִי:
¹⁰ וְכֹל אֲשֶׁר שָׂאֻו עֵינֵי לֹא אֶצְלָתִי מֵהֶם לֹא־מִנַּעְתִּי
אֶת־לִבִּי מִכָּל־שִׁמְחָה כִּי־לִבִּי שָׂמַח מִכָּל־עֲמָלִי וְזֶה־הָיָה
חֻלְקִי מִכָּל־עֲמָלִי: ¹¹ וּפְנִיתִי אֲנִי בְּכָל־מַעֲשֵׂי שִׁעְשְׂוֹ יָדִי
וּבְעֵמָל שִׁעְמָלְתִּי לַעֲשׂוֹת וְהִנֵּה הֵכָל הֵכָל וּרְעוֹת רֵוִחַ

ואין יתרון תחת השמש: 12 ופניתי אני לראות חכמה והוללות וסכלות כי מה האדם שיבוא אחרי המלך את אשר-כבר עשוהו: 13 וראיתי אני שיש יתרון לחכמה מן-הסכלות כיתרון האור מן-החשך: 14 החכם עיניו בראשו והפסיל בחשך הולך ויבדתי גם-אני שמקרה אחד יקרה את-כלם: 15 ואמרתי אני בלבי כמקרה הפסיל גם-אני יקרני ולמה חכמתי אני אז יותר ודברתי בלבי שגם-זה הבל: 16 כי אין זכרון לחכם עם-הפסיל לעולם בשכר הימים הבאים הכל נשפך ואיך ימות החכם עם-הפסיל: 17 ושנאתי את-החיים כי רע עלי המעשה שנעשה תחת השמש כי-הכל הבל ורעות רוח: 18 ושנאתי אני את-כל-עמלי שאני עמל תחת השמש שאניחניו לאדם שיהיה אחרי: 19 ומי יודע החכם יהיה או סכל וישלט בכל-עמלי שעמלתי ושחכמתי תחת השמש גם-זה הבל: 20 וסבותי אני ליאש את-לבי על כל-העמל שעמלתי תחת השמש: 21 כי-יש אדם שעמלו בחכמה ובדעת ובכשרון ולאדם שלא עמל-בו ויתנו חלקו גם-זה הבל ורעה רבה: 22 כי מה-הוה לאדם בכל-עמלו ובדעיון לבו שהוא עמל תחת השמש: 23 כי כל-ימיו מכאבים וכעס ענינו גם-בלילה לא-שקב לבו גם-זה הבל הוא: 24 אין-טוב באדם שיאכל ושתה והראה את-נפשו טוב בעמלו גם-זה ראיתי אני כי מיד האלהים היא: 25 כי מי יאכל ומי יחוש חוץ ממני: 26 כי לאדם שטוב לפניו נתן חכמה ודעת ושמחה ולחוטא נתן

עֲנִין לְאֶסּוּף וּלְכָנוּס לָתֵת לְטוֹב לִפְנֵי הָאֱלֹהִים גַּם־זֶה
הַכֹּל וְרַעוּת רֵיחַ:

3

1 לְכֹל זֶמֶן וְעַת לְכָל־חֶפֶץ תַּחַת הַשָּׁמַיִם: ס 2 עַת
לָלֶדֶת וְעַת לָמוּת עַת לְטַעַת וְעַת לַעֲקוֹר נְטוּעַ: 3 עַת
לְהַרוֹג וְעַת לְרַפּוֹא עַת לִפְרוֹץ וְעַת לִבְנוֹת: 4 עַת לִבְכוֹת
וְעַת לְשָׂחֹק עַת סָפּוֹד וְעַת רִקּוֹד: 5 עַת לְהַשְׁלִיךְ
אֲבָנִים וְעַת כְּנוֹס אֲבָנִים עַת לַחֲבֹק וְעַת לְרַחֵק מִחֶבֶק:
6 עַת לִבְקֹשׁ וְעַת לְאַבֵּר עַת לְשָׁמֹר וְעַת לְהַשְׁלִיךְ:
7 עַת לְקַרֹּעַ וְעַת לְתַפּוֹר עַת לַחֲשׂוֹת וְעַת לְדַבֵּר:
8 עַת לְאַהֲבֹת וְעַת לְשֹׂנְאֵי עַת מִלְחָמָה וְעַת שָׁלוֹם:
ס 9 מִה־יִּתְרוֹן הָעוֹשָׂה בְּאִשֶּׁר הוּא עֹמֵל: 10 רְאִיתִי
אֶת־הָעֲנִין אֲשֶׁר נָתַן אֱלֹהִים לִבְנֵי הָאָדָם לַעֲנוֹת בּוֹ:
11 אֶת־הַכֹּל עָשָׂה יִפְּה בָעֵתוֹ גַּם אֶת־הָעֵלֶם נָתַן בְּלִבָּם
מִבְּלִי אֲשֶׁר לֹא־יִמָּצֵא הָאָדָם אֶת־הַמַּעֲשֵׂה אֲשֶׁר־עָשָׂה
הָאֱלֹהִים מֶרֶאשׁ וְעַד־סוֹף: 12 יָדַעְתִּי כִּי אֵין טוֹב בָּם
כִּי אִם־לְשֹׂמוֹחַ וּלְעֹשׂוֹת טוֹב בְּחַיָּיו: 13 וְגַם כָּל־הָאָדָם
שִׂיאֲכָל וְשִׂתָּה וּרְאָה טוֹב בְּכָל־עֲמָלוֹ מִתַּת אֱלֹהִים הִיא:
14 יָדַעְתִּי כִּי כָל־אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה הָאֱלֹהִים הוּא יִהְיֶה לְעוֹלָם
עָלְיוֹ אֵין לְהוֹסִיף וּמִמֶּנּוּ אֵין לִגְרַע וְהָאֱלֹהִים עָשָׂה שִׂירָאוֹ
מִלִּפְנֵינוּ: 15 מִה־שֶּׁהָיָה כְּבָר הוּא נֶאֱשָׂר לְהִיּוֹת כְּבָר
הָיָה וְהָאֱלֹהִים יִבְקֹשׁ אֶת־נִרְדָּף: 16 וְעוֹד רְאִיתִי תַּחַת
הַשָּׁמַיִם מְקוֹם הַמִּשְׁפָּט שָׁמָּה הָרָשָׁע וּמְקוֹם הַצֶּדֶק שָׁמָּה

הָרָשָׁע: ¹⁷ אָמַרְתִּי אֲנִי בְלִבִּי אֶת־הַצְדִּיק וְאֶת־הָרָשָׁע יִשְׁפֹּט הָאֱלֹהִים כִּי־עַתָּה לְכָל־חַפֵּץ וְעַל כָּל־הַמַּעֲשֵׂה שֵׁם: ¹⁸ אָמַרְתִּי אֲנִי בְלִבִּי עַל־דְּבַרְתִּי בְּנִי הָאָדָם לְבָרֵם הָאֱלֹהִים וְלִרְאוֹת שָׂהִם־בְּהִמָּה הִמָּה לָהֶם: ¹⁹ כִּי מִקְרָה בְּנֵי־הָאָדָם וּמִקְרָה הַבְּהִמָּה וּמִקְרָה אֶחָד לָהֶם כָּמוֹת זֶה כֵּן מוֹת זֶה וְרוּחַ אֶחָד לְכָל וּמוֹתֵר הָאָדָם מִן־הַבְּהִמָּה אֵין כִּי הַכֹּל הֶבֶל: ²⁰ הַכֹּל הוֹלֵךְ אֶל־מְקוֹם אֶחָד הַכֹּל הֵינָה מִן־הָעָפָר וְהַכֹּל שָׁב אֶל־הָעָפָר: ²¹ מִי יוֹדַע רוּחַ בְּנֵי הָאָדָם הָעֹלָה הִיא לְמַעַלָּה וְרוּחַ הַבְּהִמָּה הִיִּרְדָּת הִיא לְמַטָּה לָאָרֶץ: ²² וְרָאִיתִי כִּי אֵין טוֹב מֵאֲשֶׁר יִשְׁמַח הָאָדָם בַּמַּעֲשָׂיו כִּי־הוּא חָלְקוֹ כִּי מִי יבִיאֵנוּ לִרְאוֹת בְּמָה שִׁיְהִיָּה אַחֲרָיו:

4

¹ וּשְׁבַתִּי אֲנִי וְאָרְאָה אֶת־כָּל־הַעֲשָׂקִים אֲשֶׁר נַעֲשִׂים תַּחַת הַשָּׁמַשׁ וְהִנֵּה דִמְעַת הַעֲשָׂקִים וְאֵין לָהֶם מִנְחָם וּמִיָּד עֲשָׂקֵיהֶם כָּח וְאֵין לָהֶם מִנְחָם: ² וּשְׁבַח אֲנִי אֶת־הַחַיִּים שֶׁכֶּבֶד מָתוּ מִן־תַּחִּים אֲשֶׁר הִמָּה חַיִּים עֲדָנָה: ³ וְטוֹב מִשְׁנִיָּהֶם אֵת אֲשֶׁר־עָדָן לֹא הֵינָה אֲשֶׁר לֹא־רָאָה אֶת־הַמַּעֲשֵׂה הָרָע אֲשֶׁר נַעֲשֵׂה תַּחַת הַשָּׁמַשׁ: ⁴ וְרָאִיתִי אֲנִי אֶת־כָּל־עֲמָל וְאֵת כָּל־כְּשָׁרוֹן הַמַּעֲשֵׂה כִּי הִיא קִנְיָת־אִישׁ מִרְעָהוּ גַם־זֶה הֶבֶל וְרַעוּת רוּחַ: ⁵ הַכְּסִיל חִבֵּק אֶת־יָדָיו וְאָכַל אֶת־בִּשְׁרוֹ: ⁶ טוֹב מִלֹּא כָף נִחַת מִמִּלֹּא חֲפָנִים עֲמָל וְרַעוּת רוּחַ: ⁷ וּשְׁבַתִּי אֲנִי וְאָרְאָה הֶבֶל תַּחַת הַשָּׁמַשׁ: ⁸ יֵשׁ אֶחָד וְאֵין שְׁנֵי גַם בֵּין נָאֵחַ אֵין־לּוֹ וְאֵין

קִין לְכָל־עַמָּלוֹ גַם־*עֵינָיו (עֵינָיו) לֹא־תִשְׁבַּע עֹשֶׁר וּלְמִי
 אֲנִי עַמָּל וּמַחֲסֹר אֶת־נַפְשִׁי מִטּוֹבָה גַם־זֶה הִבֵּל וְעַנְיָן רָע
 הוּא: ⁹ טוֹבִים הַשָּׁנִים מִן־הָאֶחָד אֲשֶׁר יִשְׁלַחֵם שָׂכָר טוֹב
 בְּעַמָּלָם: ¹⁰ כִּי אִם־יָפְלוּ הָאֶחָד יָקִים אֶת־חֲבֵרוֹ וְאִילוֹ
 הָאֶחָד שִׁיפּוֹל וְאִין שְׁנֵי לִהְקִימוֹ: ¹¹ גַּם אִם־יִשְׁכָּבוּ שְׁנַיִם
 וְתָם לָהֶם וּלְאֶחָד אֶיךָ יָחֵם: ¹² וְאִם־יִתְקַפּוּ הָאֶחָד הַשְּׁנַיִם
 יַעֲמִדוּ נִגְדּוֹ וְהַחוּטִי הַמְּשָׁלֵשׁ לֹא בִמְהֵרָה יִנָּתֵק: ¹³ טוֹב
 יֶלֶד מִסֶּכֶן וְחָכָם מִמֶּלֶךְ זָקֵן וְכֹסִיל אֲשֶׁר לֹא־יָדַע לַהֲזַהֵר
 עוֹד: ¹⁴ כִּי־מִבֵּית הַסּוּרִים יֵצֵא לְמֶלֶךְ כִּי גַם בְּמַלְכוּתוֹ
 נוֹלֵד רָשׁ: ¹⁵ רֹאִיתִי אֶת־כָּל־תַּחֲתִיִּים הַמְּהַלְכִים תַּחַת
 הַשָּׁמֶשׁ עִם הַיֶּלֶד הַשְּׁנִי אֲשֶׁר יַעֲמִד תַּחֲתָיו: ¹⁶ אִין־קֵץ
 לְכָל־הָעָם לְכָל אֲשֶׁר־הָיָה לִפְנֵיהֶם גַּם הָאֲחֵרוֹנִים לֹא
 יִשְׁמַחוּ־בּוֹ כִּי־גַם־זֶה הִבֵּל וְרַעֲיוֹן רוּחַ: ¹⁷ שָׁמַר *רִגְלִיךָ
 (רִגְלִיךָ) כֹּאֲשֶׁר תִּלְךָ אֶל־בֵּית הָאֱלֹהִים וְקָרוֹב לְשִׁמְעַ
 מִתַּת הַכְּסִילִים זָבַח כִּי־אִינָם יוֹדְעִים לַעֲשׂוֹת רָע:

5

¹ אֶל־תִּבְהַל עַל־פִּיךָ וּלְבָבְךָ אֶל־יִמְתָּר לְהוֹצִיא דָּבָר
 לִפְנֵי הָאֱלֹהִים כִּי הָאֱלֹהִים בְּשָׁמַיִם וְאַתָּה עַל־הָאָרֶץ
 עַל־כֵּן יִהְיוּ דְבָרֶיךָ מְעֻטִּים: ² כִּי בָּא תַחֲלוֹם בְּרַב עַנְיָן
 וְקוֹל כְּסִיל בְּרַב דְּבָרִים: ³ כֹּאֲשֶׁר תִּדָּר נָדָר לְאֱלֹהִים
 אֶל־תֵּאָחֵר לְשַׁלְּמוֹ כִּי אִין חֶפֶץ בְּכִסְיִים אֶת אֲשֶׁר־תִּדָּר
 שְׁלָם: ⁴ טוֹב אֲשֶׁר לֹא־תִדָּר מִשְׁתַּדּוֹר וְלֹא תִשְׁלָם:
⁵ אֶל־תִּתֵּן אֶת־פִּיךָ לַחֲטִיא אֶת־בִּשְׁרֶךָ וְאֶל־תֹּאמַר לִפְנֵי

המלאך כי שנגה היא למה יקצר האלהים על-קולך
 וחבל את-מעשה ידיך: ⁶ כי ברב חלמות והבליים
 ודברים הרבה כי את-האלהים ירא: ⁷ אם-עשק רש
 וגזל משפט וצדק תראה במדינה אל-תתמה על-החפץ
 כי גבה מעל גבה שמר וגבהים עליהם: ⁸ ויתרון ארץ
 בפל (*היא) הוא) מלך לשדה נעבד: ⁹ אהב כסף
 לא-ישבע כסף ומי-אהב בהמון לא תבואה גם-זה חבל:
¹⁰ ברכות הטובה רבו אוכליה ומה-פשרון לבעליה
 כי אם-ראית) ראות) עיניו: ¹¹ מתוקה שנת העבד
 אם-מעט ואם-הרבה יאכל והשבע לעשיר איננו מניח
 לו לישון: ¹² יש רעה חולה ראיתי תחת השמש עשר
 שמור לבעליו לרעתו: ¹³ ואבד העשר ההוא בענין
 רע והוליד בן ואין בידו מאומה: ¹⁴ כאשר יצא מבטן
 אמו ערום ישוב ללכת כשבא ומאומה לא-ישא בעמלו
 שילך בידו: ¹⁵ וגם-זה רעה חולה כל-עמל שבא בן ילד
 ומה-יתרון לו שיעמל לרוח: ¹⁶ גם כל-ימיו בחשד יאכל
 וכעס הרבה וחליו וקצר: ¹⁷ הנה אשר-ראיתי אני טוב
 אשר-יפה לאכול ולשתות ולראות טובה בכל-עמלו
 שיעמל תחת השמש מספר ימי-חי) חיו) אשר-נתן לו
 האלהים כי-הוא חלקו: ¹⁸ גם כל-האדם אשר נתן לו
 האלהים עשר ונכסים והשליטו לאכל ממנו ולשאת
 את-חלקו ולשמוח בעמלו זה מתת אלהים היא: ¹⁹ כי
 לא הרבה יזכר את-ימי חייו כי האלהים מענה בשמחת
 לבו:

6

¹ יֵשׁ רָעָה אֲשֶׁר רָאִיתִי תַּחַת הַשָּׁמֶשׁ וּרְבֵּה הִיא
עַל-הָאָדָם: ² אִישׁ אֲשֶׁר יִתֵּן-לּוֹ הָאֱלֹהִים עֹשֶׁר
וּנְכָסִים וְכְבוֹד וְאִיגָנוֹ חֶסֶד לְנַפְשׁוֹ׃ מִכָּל אֲשֶׁר-יִתְּאוּהָ
וְלֹא-יִשְׁלִיטֵנוּ הָאֱלֹהִים לֶאֱכֹל מִמֶּנּוּ כִּי אִישׁ נֹכְרִי יֹאכְלֵנוּ׃
זֶה הִבֵּל וְחֲלִי רָע הוּא: ³ אִם-יּוֹלִיד אִישׁ מֵאָה וְשָׁנִים
רַבּוֹת יִחְיֶה וְרַב׃ שִׁיחֵיו יְמֵי-שָׁנָיו וְנַפְשׁוֹ לֹא-תִשָּׁבַע
מִן-הַטּוֹבָה וְגַם-קְבוּרָה לֹא-תִתֶּיחָ לּוֹ אֲמַרְתִּי טוֹב מִמֶּנּוּ
הַנֶּפֶל: ⁴ כִּי-בִהְבֵּל בָּא וּבְחַשְׁדֹּךְ יֵלֵךְ וּבְחַשְׁדֹּךְ שָׁמָּה יִכְסֶּה׃
⁵ גַּם-שָׁמֶשׁ לֹא-רָאָה וְלֹא יֵדַע גִּחַת לְזֶה מִזֶּה׃ ⁶ וְאֵלֹ
חַיָּה אֵלֶּף שָׁנִים פַּעַמִּים וְטוֹבָה לֹא רָאָה הֲלֹא אֵל-מְקוֹם
אֶחָד הַכֹּל הוֹלֵךְ׃ ⁷ כָּל-עֵמֶל הָאָדָם לְפִיחֵו וְגַם-הַנֶּפֶשׁ
לֹא תִמָּלֵא׃ ⁸ כִּי מִה-יֹוֹתֵר לְחֶכֶם מִן-הַכֶּסֶּל מִה-לִּעְנִי
יִוָּדַע לְהִלָּךְ נֶגֶד הַחַיִּים׃ ⁹ טוֹב מִרְאֵה עֵינַיִם מִהֲלֹךְ-נֶפֶשׁ
גַּם-זֶה הִבֵּל וְרַעוֹת רוּחַ׃ ¹⁰ מִה-שִׁהְיָה כְּבֹר נִקְרָא שָׁמָּה
וְנוֹדַע אֲשֶׁר-הוּא אָדָם וְלֹא-יֻכַּל לְדִין עִם *שֶׁתִּקְרֶיף
(שֶׁתִּקְרֶיף) מִמֶּנּוּ׃ ¹¹ כִּי יִשְׁדָּבְרִים הַרְבֵּה מַרְבִּים הִבֵּל
מִה-יֹוֹתֵר לָאָדָם׃ ¹² כִּי מִי-יִוָּדַע מִה-טוֹב לָאָדָם בְּחַיִּים
מִסֹּפֶר יְמֵי-חַיֵּי הִבֵּלוֹ וַיַּעֲשֵׂם כִּצְּלֹ אֲשֶׁר מִי-יִגִּיד לָאָדָם
מִה-יִתֶּיחָ אַחֲרָיו תַּחַת הַשָּׁמֶשׁ׃

7

¹ טוֹב שֵׁם מִשְׁמֵן טוֹב וַיּוֹם הַפְּנוֹת מַיּוֹם הַיּוֹלֵךְ׃ ² טוֹב
לְלַכֵּת אֶל-בֵּית-אָבֶל מִלַּכֵּת אֶל-בֵּית מִשְׁתֶּה בְּאֲשֶׁר הוּא
סוּף כָּל-הָאָדָם וְהָחִי יִתֵּן אֶל-לִבּוֹ׃ ³ טוֹב כָּעַס מִשְׁחָק

כִּי־בָרַע פָּנִים יִיטֵב לֵב: 4 לֵב חֲכָמִים בְּבֵית אָבֶל וְלֵב
כְּסִילִים בְּבֵית שְׂמֻחָה: 5 טוֹב לִשְׁמֹעַ גְּעֵרַת חָכָם מֵאִישׁ
שְׂמֹעַ שִׁיר כְּסִילִים: 6 כִּי כָקוֹל הַסִּירִים תַּחַת הַסִּיר כֵּן
שֹׁחֵק הַכְּסִיל וְגַם־זֶה הַבֵּל: 7 כִּי הָעֶשֶׂק יְהוֹלֵל חָכָם
וַיֹּאבֵד אֶת־לֵב מִתְּנָה: 8 טוֹב אַחֲרִית דְּבַר מִרְאשִׁיתוֹ
טוֹב אַרְךְ־רֵיחַ מִגִּבַּת־רֵיחַ: 9 אֶל־תִּבְהַל בְּרוּיַחֲךָ לִכְעוֹס
כִּי כָעַס בְּחִיק כְּסִילִים יָנוּחַ: 10 אֶל־תֹּאמַר מָה הָיָה
שֶׁהַיָּמִים הֶרְאֵשְׁנוּ הֵיוּ טוֹבִים מֵאֵלֶּה כִּי לֹא מִחֲכָמָה
שָׁאֲלָתָּ עַל־זֶה: 11 טוֹבָה חֲכָמָה עִם־נַחֲלָה וְיִתֵּר לְרֹאִי
הַשְּׂמֹשׁ: 12 כִּי בִצֹל הַחֲכָמָה בִּצֹל הַכֹּסֵף וַיִּתְרוֹן דָּעַת
הַחֲכָמָה תַּחֲיָה בְּעָלֶיהָ: 13 רֹאֵה אֶת־מַעֲשֵׂה הָאֱלֹהִים
כִּי מִי יוֹכֵל לְתַקֵּן אֶת אֲשֶׁר עָוְתוּ: 14 בְּיוֹם טוֹבָה הִיָּה
בְּטוֹב וּבְיוֹם רָעָה רֹאֵה גַם אֶת־זֶה לְעַמֻּת־זֶה עֲשֵׂה
הָאֱלֹהִים עַל־דְּבָרָתָּ שֶׁלֹּא יִמָּצֵא הָאָדָם אַחֲרָיו מְאוּמָה:
15 אֶת־הַכֹּל רָאִיתִי בְּיָמַי הַבְּלִי יֵשׁ צָדִיק אֲבָד בְּצַדִּיקוֹ
וַיֵּשׁ רָשָׁע מֵאֲרִיךְ בְּרַעְתּוֹ: 16 אֶל־תִּהְיֶה צָדִיק הַרְבֵּה
וְאֶל־תִּתַּחֲכֶם יוֹתֵר לָמָּה תִּשְׁוִימוּם: 17 אֶל־תִּרְשַׁע הַרְבֵּה
וְאֶל־תִּתֵּי סָכָל לָמָּה תָמוּת בְּלֹא עֵתָךְ: 18 טוֹב אֲשֶׁר
תִּתְּחַזַּב בְּיָהּ וְגַם־מָזָה אֶל־תִּנָּח אֶת־יָדְךָ כִּי־יִרָא אֱלֹהִים
יֵצֵא אֶת־כָּלָם: 19 הַחֲכָמָה תִּעָז לַחֲכָם מַעֲשֶׂרָה שְׁלִיטִים
אֲשֶׁר הֵיוּ בָּעִיר: 20 כִּי אָדָם אֵין צָדִיק בָּאָרֶץ אֲשֶׁר
יַעֲשֶׂה־טוֹב וְלֹא יִחָטֵא: 21 גַם לְכָל־הַדְּבָרִים אֲשֶׁר יַדְּבִרוּ
אֶל־תִּתֵּן לִבְךָ אֲשֶׁר לֹא תִשְׁמַע אֶת־עַבְדְּךָ מִקְלָלְךָ: 22 כִּי
גַם־פְּעָמִים רַבּוֹת יָדַע לִבְךָ אֲשֶׁר גַּם־אֵת) אֵתְהָ (קָלָלְתָּ

אֲחֵרִים: ²³ כָּל־זֶה נִסִּיתִי בְּחִכְמָה אֲמַרְתִּי אַחֲפָמָה וְהָיָה
 רְחוּקָה מִמֶּנִּי: ²⁴ רְחוּקָה מִה־שָׁהִיָּה וְעִמָּךְ וְעִמָּךְ מִי יִמָּצְאוּנִי:
²⁵ סְבוּתִי אֲנִי וְלִבִּי לִרְעֵת וְלִתּוֹר וּבִקֵּשׁ חֲכָמָה וְחִשְׁבוֹן
 וְלִדְעַת רָשָׁע כָּסֹל וְהַסְכָּלוֹת הוֹלִלּוֹת: ²⁶ וּמוֹצֵא אֲנִי
 מִן־מִמּוֹת אֶת־הָאִשָּׁה אֲשֶׁר־הִיא מְצוּדִים וְחֲרָמִים לִבָּהּ
 אֲסוּרִים יְדִידָה טוֹב לִפְנֵי הָאֱלֹהִים יִמְלֹט מִמֶּנָּה וְחוּטָא
 יִלְכָּד בָּהּ: ²⁷ רְאֵה זֶה מִצְאָתִי אֲמַרְהָ קִהַלְתָּ אַחַת לְאַחַת
 לְמִצְאָה חִשְׁבוֹן: ²⁸ אֲשֶׁר עוֹד־בִּקְשָׁה נַפְשִׁי וְלֹא מִצְאָתִי
 אָדָם אַחֵד מֵאֵלֶּיךָ מִצְאָתִי וְאִשָּׁה בְּכָל־אֵלֶּה לֹא מִצְאָתִי:
²⁹ לְבַד רְאֵה־זֶה מִצְאָתִי אֲשֶׁר עָשָׂה הָאֱלֹהִים אֶת־הָאָדָם
 יִשְׂרָאֵל וְהִמָּה בִקְשׁוֹ חִשְׁבֹּנוֹת רַבִּים:

8

¹ מִי בִתְחַכֵּם וּמִי יוֹדֵעַ פֶּשַׁר דְּבַר חֲכָמַת אָדָם תֵּאִיר
 פָּנָיו וְעַז פָּנָיו יִשְׁנֵא: ² אֲנִי פִי־מִלֶּךְ שְׁמוֹר וְעַל דִּבְרַת
 שְׁבוּעַת אֱלֹהִים: ³ אֶל־תִּבְהַל מִפָּנָיו תִּלְוֶה אֶל־תַּעֲמֹד
 בְּדִבְרֵי רָע כִּי כָל־אֲשֶׁר יִחַפֵּץ יַעֲשֶׂה: ⁴ בְּאֲשֶׁר דִּבֶּר־מֶלֶךְ
 שְׁלֹטֹן וּמִי יֹאמַר־לוֹ מִה־תַּעֲשֶׂה: ⁵ שׁוֹמֵר מִצְוָה לֹא יִדַּע
 דְּבַר רָע וְעַתָּה וּמִשְׁפָּט יִדַּע לֵב חָכָם: ⁶ כִּי לְכָל־חַפֵּץ
 יֵשׁ עֵת וּמִשְׁפָּט כִּי־רַעַת הָאָדָם רַבָּה עָלָיו: ⁷ כִּי־אֵינְנוּ
 יוֹדֵעַ מִה־שִׁיחִיָּה כִּי כֹאֲשֶׁר יִהְיֶה מִי יִגִּיד לוֹ: ⁸ אֵין אָדָם
 שְׁלֵיט בְּרוּחַ לְכָלֹּא אֶת־הָרוּחַ וְאֵין שְׁלֹטֹן בִּינוֹם הַמּוֹת
 וְאֵין מְשַׁלַּחַת בַּמִּלְחָמָה וְלֹא־יִמְלֹט רָשָׁע אֶת־בְּעָלָיו:
⁹ אֶת־כָּל־זֶה רְאִיתִי וְנִתְּנוֹן אֶת־לִבִּי לְכָל־מַעֲשֶׂה אֲשֶׁר
 נַעֲשֶׂה תַּחַת הַשָּׁמַשׁ עֵת אֲשֶׁר שָׁלַט הָאָדָם בָּאָדָם לְרַע

לו: 10 ובכלן ראייתי רשעים קברים נבואו וממקום קדוש יהלכו וישתכחו בעיר אשר כן-עשו גם-זה הבל: 11 אשר אין-נעשה פתנם מעשה הרעה מהרה על-כן מלא לב בני-האדם בהם לעשות רע: 12 אשר חטא עשה רע מאת ומאריך לו כי גם-יודע אני אשר יהיה-טוב ליראי האלהים אשר ייראו מלפניו: 13 וטוב לא-יהיה לרשע ולא-יארך ימים כצל אשר איננו ירא מלפני אלהים: 14 יש-הבל אשר נעשה על-הארץ אשר יש צדיקים אשר מגיע אלהם כמעשה הרשעים ויש רשעים שפגיע אלהם כמעשה הצדיקים אמרתי שגם-זה הבל: 15 ושבחתי אני את-השמחה אשר אין-טוב לאדם תחת השמש כי אם-לאכול ולשתות ולשמוח והוא ילנו בעמלו ימי חייו אשר-נתן-לו האלהים תחת השמש: 16 כאשר נתתי את-לבי להעת חכמה ולראות את-הענין אשר נעשה על-הארץ כי גם ביום ובלילה שנה בעיניו איננו ראה: 17 וראיתי את-כל-מעשה האלהים כי לא יוכל האדם למצוא את-המעשה אשר נעשה תחת-השמש בשל אשר יעמל האדם לבקש ולא ימצא וגם אם-יאמר החכם לדעת לא יוכל למצא:

9

1 כי את-כל-זה נתתי אל-לבי ולביר את-כל-זה אשר הצדיקים והחכמים ועבדיהם ביד האלהים גם-אבהה גם-שנאה אין יודע האדם הכל לפניהם: 2 הכל כאשר לכל מקרה אחד לצדיק ולרשע לטוב ולטהור ולטמא

וְלֹזֵזִיחַ וְלֹאֲשֵׁר אֵינְנוּ זֹבֵחַ כְּטוֹבִיב כַּחֲטָא הַנִּשְׁפָּע כַּאֲשֶׁר
 שְׂבוּעָה יֵרָא: ³ זֶהוּ רָע בְּכָל אֲשֶׁר-נַעֲשֶׂה תַּחַת הַשָּׁמֶשׁ
 כִּי-מִקְרָה אֶחָד לְכָל וְגַם לֵב בְּנִי-הָאָדָם מִלֹּא-רָע
 וְהוֹלִלּוֹת בְּלִבָּבָם בְּחַיֵּיהֶם וְאַחֲרָיו אֶל-הַמֵּתִים: ⁴ כִּי-מִי
 אֲשֶׁר *יִבְחַר (יִחַבֵּר) אֶל כָּל-הַחַיִּים יֵשׁ בַּטָּחֹן כִּי-לִכְלֹב
 חֵי הוּא טוֹב מִן-הָאֲרִיָּה הַמֵּת: ⁵ כִּי הַחַיִּים יוֹדְעִים שִׁימָתוֹ
 וְהַמֵּתִים אֵינָם יוֹדְעִים מֵאוּמָה וְאִין-עוֹד לָהֶם שָׂכָר כִּי
 נִשְׁכַּח זָכָרָם: ⁶ גַּם אֲהַבְתָּם גַּם-שָׁנְאָתָם גַּם-קִנְאָתָם כְּבָר
 אֲבָדָה וְחָלַק אִין-לָהֶם עוֹד לְעוֹלָם בְּכָל אֲשֶׁר-נַעֲשֶׂה
 תַּחַת הַשָּׁמֶשׁ: ⁷ לֵךְ אֲכָל בְּשִׂמְחָה לְחֻמּוֹ וְשִׂתָּה בְּלִב-טוֹב
 יִיגֹד כִּי כְבֹּר רָצָה הָאֱלֹהִים אֶת-מַעֲשָׂיו: ⁸ בְּכָל-עֵת
 יִהְיוּ בְּגִדֶיךָ לְבָגִים וְשֶׁמֶן עַל-רֹאשְׁךָ אֶל-יִחְסֹר: ⁹ רֵאֵה
 חַיִּים עִם-אִשָּׁה אֲשֶׁר-אֲהַבְתָּ כָּל-יְמֵי חַיֵּי הַבָּלָד אֲשֶׁר
 נָתַן-לְךָ תַּחַת הַשָּׁמֶשׁ כָּל יְמֵי הַבָּלָד כִּי הוּא חָלָקְךָ בְּחַיִּים
 וּבַעֲמָלְךָ אֲשֶׁר-אַתָּה עֹמֵל תַּחַת הַשָּׁמֶשׁ: ¹⁰ כֹּל אֲשֶׁר
 תִּמְצָא יָדְךָ לַעֲשׂוֹת בְּכַחַךְ עֲשֵׂה כִּי אִין מַעֲשֶׂה וְחִשְׁבוֹן
 וְרַעַת וְחִכְמָה בִּשְׂאוֹל אֲשֶׁר אַתָּה הוֹלֵךְ שָׁמָּה: ¹¹ שִׁבְתִּי
 וְרֵאֵה תַּחַת-הַשָּׁמֶשׁ כִּי לֹא לִקְלִים הַמְרוֹץ וְלֹא לִגְבוּרִים
 הַמְלַחֲמָה וְגַם לֹא לַחֲכָמִים לָחֵם וְגַם לֹא לַנְּבִנִים עֲשֶׂה
 וְגַם לֹא לַיָּדְעִים תֵּן כִּי-עֵת וּפָנֵעַ יִקְרָה אֶת-כָּלָם: ¹² כִּי גַם
 לֹא-יֵדַע הָאָדָם אֶת-עֵתוֹ כַּדָּגִים שֶׁנֶּאֱחָזִים בַּמִּצְוָה רָעָה
 וּכְצִפְּרִים הָאֲחֻזּוֹת בַּפֶּחַ כִּהֶם יוֹקְשִׁים בְּנֵי הָאָדָם לַעֲת
 רָעָה כְּשֶׁתְּפוֹל עֲלֵיהֶם פְּתָאֵם: ¹³ גַּם-זֶה רָאִיתִי חִכְמָה
 תַּחַת הַשָּׁמֶשׁ וְגִדּוּלָה הִיא אֵלַי: ¹⁴ עֵיר קִטְנָה וְאֲנָשִׁים

בָּהּ מַעֲטָ וּבֵא־אֵלֶיהָ מֶלֶךְ גָּדוֹל וְסָבֵב אֹתָהּ וּבָנָה עָלֶיהָ
 מִצּוּדִים גָּדֹלִים: ¹⁵ וּמִצָּא בָּהּ אִישׁ מִסֵּכֵן חָכֵם וּמִלֵּט־הוּא
 אֶת־הָעִיר בְּחֻמָּתָהּ וְאָדָם לֹא זָכַר אֶת־הָאִישׁ הַמִּסֵּכֵן
 הַהוּא: ¹⁶ וְאִמַּרְתִּי אֲנִי טוֹבָה חֲכָמָה מִגְּבוּרָה וְחֲכָמַת
 הַמִּסֵּכֵן בְּזוּזָהּ וּדְבָרָיו אֵינָם נִשְׁמָעִים: ¹⁷ דְּבָרֵי חֲכָמִים
 בְּנִחַת נִשְׁמָעִים מִזְעָקָת מוֹשֵׁל בְּכִסִּילִים: ¹⁸ טוֹבָה חֲכָמָה
 מִכָּלִי קָרֵב וְחוֹטֵא אֶחָד יֵאבֵד טוֹבָה הִרְבָּה:

10

¹ זְבוּבֵי מוֹת יִבְאִישׁ יִבִּיעַ שָׁמֶן רוֹקֵחַ יִקָּר מִחֲכָמָה
 מִכְּבוֹד סִכְלוֹת מַעֲט: ² לֵב חָכֵם לִימִינוֹ וְלֵב פְּסִיל
 לִשְׁמָאֵלוֹ: ³ וְגַם־בִּדְרֹךְ *כְּשֶׁהֶסְכֵּל (כְּשֶׁסֶּכֶל) הֵלֵךְ
 לִבּוֹ חֶסֶד וְאָמַר לִכָּל סֶכֶל הוּא: ⁴ אִם־רוּחַ הַמוֹשֵׁל
 תַּעֲלֶה עָלָיו מְקוֹמָהּ אֶל־תִּנָּח כִּי מִרְפָּא יִנִּיחַ חֲטָאִים
 גָּדוֹלִים: ⁵ יֵשׁ רָעָה רְאִיתִי תַּחַת הַשָּׁמֶשׁ כְּשֶׁנִּגָּה שִׁיזָּא
 מִלִּפְנֵי הַשִּׁלִּיט: ⁶ נָתַן הַסֶּכֶל בְּמַרוּמִים רַבִּים וְעֹשִׂירִים
 בִּשְׁפָל יֵשְׁבוּ: ⁷ רְאִיתִי עֲבָדִים עַל־סוֹסִים וְשָׂרִים הֹלְכִים
 כַּעֲבָדִים עַל־הָאָרֶץ: ⁸ חָפַר גּוֹמֵץ בּוֹ יִפּוֹל וּפְרֹץ גָּדַר
 יִשְׁכְּנוּ נָחַשׁ: ⁹ מִסִּיעַ אֲבָנִים יַעֲצֹב בָּהֶם בּוֹקֵעַ עֵצִים
 יִסְכֵּן בָּם: ¹⁰ אִם־קָתָה הַבְּרִזָּל וְהוּא לֹא־פָנִים קִלְקֵל
 וְחִילִים יִגְבֵּר וַיִּתְּרוֹן הַכְּשִׁיר חֲכָמָה: ¹¹ אִם־יִשְׁוֶה הַנַּחֲשׁ
 בְּלֹא־לֶחֶשׁ וְאֵין יִתְּרוֹן לִבָּעַל הַלָּשׁוֹן: ¹² דְּבָרֵי פִי־חָכֵם
 חֵן וְשִׁפְתוֹת פְּסִיל תִּבְלַעְנוּ: ¹³ תַּחֲלַת דְּבָרֵי־פִיהוּ סִכְלוֹת
 וְאַחֲרֵית פִּיהוּ הוֹלָלוֹת רָעָה: ¹⁴ וְהַסֶּכֶל יִרְבֶּה דְּבָרִים
 לֹא־יִדַּע הָאָדָם מִה־שִּׁיחֶיהָ וְאֲשֶׁר יִהְיֶה מֵאַחֲרָיו מִי יִגִּיד

לו: 15 עמל הפסילים תנוענו אשר לא ידע ללכת
אל-עיר: 16 אי-לך ארץ שמלכך גער ושריך בבקר
יאכלו: 17 אשריך ארץ שמלכך בן-חורים ושריך בעת
יאכלו בגבורה ולא בשתי: 18 בעצלותים ימך המקרה
ובשפלות ידים ידלך הבית: 19 לשחוק עשים לחם ויין
ישמח חיים והפסך יענה את-הכל: 20 גם במדעך מלך
אל-תקלל ובחדרי משכבך אל-תקלל עשיר כי עוף
השמים יוליך את-הקול ובעל *הכנפים (כנפים) יגיד
דבר:

11

1 שלח לחמך על-פני המים כי-ברב הימים תמצאנו:
2 תן-חלק לשבעה וגם לשמונה כי לא תדע מה-יהיה
רעה על-הארץ: 3 אם-ימלאו העבים גשם על-הארץ
יריקו ואם-יפול עץ בדרום ואם בצפון מקום שיפול
העץ שם יהוא: 4 שמר רוח לא יזרע וראה בעבים לא
יקצור: 5 כאשר אינך יודע מה-תרוך הרוח פעצמים
בבטן המלאה ככה לא תדע את-מעשה האלהים אשר
יעשה את-הכל: 6 בבקר זרע את-זרעך ולערב אל-תנח
ידך כי אינך יודע אי זה יכשר הנה או-זה ואם-שניהם
באחד טובים: 7 ומתוך האור וטוב לעינים לראות
את-השמש: 8 כי אם-שנים הרבה יחיה האדם בכלם
ישמח ויזכר את-ימי החשך כי-הרבה יהיו כל-שבא
הכל: 9 שמח בתור בילדותיך ויטיבך לבך בימי
בחורותיך ותלך בדרךי לבך ובמראי עיניך ודע כי

על-כל-אלה יביאך האלהים במשפט: ¹⁰ והסר כעס מלבך והעבר רעה מבשרך כי-הילדות והשחרות הבל:

12

¹ וזכר את-בוראיו בימי בחורתיך עד אשר לא-יבאו ימי הרעה והגיעו שנים אשר תאמר אין-לי בהם חפץ: ² עד אשר לא-תחשך השמש והאור והירח והכוכבים ושבו העבים אחר הגשם: ³ ביום שיזעו שמרי הבית והתעותו אנשי החיל ובטלו הטחנות כי מעטו וחשכו הראות בארבות: ⁴ וסגרו דלתים בשוק בשפל קול הטחנה ויקום לקול הצפור וישחו כל-בנות השיר: ⁵ גם מגבה יראו ותחתים בדרך ויגאץ השקד ויסתכל החנב ותפר האביונה כי-הלך האדם אל-בית עולמו וסבבו בשוק הספדים: ⁶ עד אשר לא-*ירחק (ירתק) חבל הפסר ותריץ גלת הזהב ותשבר בר על-המבוע ונרץ הנלגל אל-הבור: ⁷ וישב העפר על-הארץ כשהיה והריות תשוב אל-האלהים אשר נתנה: ⁸ הבל הבליים אמר הקוהלת הכל הבל: ⁹ ויתר שהיה קהלת חכם עוד למד-דעת את-העם ואזן וחקר תקן משלים הרבה: ¹⁰ בקש קהלת למצא דברי-חפץ וכתוב ישר דברי אמת: ¹¹ דברי חכמים כדברבנות וכמשמרות נטועים בעלי אספות נתנו מרעה אחד: ¹² ויתר מהמה בני הזהר עשות ספרים הרבה אין קץ ולהג הרבה יגעת בשר:

13 סוף דְּבַר הַכֹּל נִשְׁמַע אֶת־הָאֱלֹהִים יִרְא' וְאֶת־מִצְוֹתָיו
 שְׁמֹר כִּי־זֶה כָּל־הָאָדָם: 14 כִּי אֶת־כָּל־מַעֲשֵׂה הָאֱלֹהִים
 יָבֹא בְּמוֹשָׁפֶט עַל כָּל־נֶעְלָם אִם־טוֹב וְאִם־רָע:

הקודש כתבי

The Old Testament in ancient Hebrew, following the Masoretic Text

Public Domain

Language: עברית (Hebrew)

Dialect: Biblical/Ancient

2013-12-11

PDF generated using Haiola and XeLaTeX on 11 Nov 2022 from source
files dated 9 Oct 2020

f3b465f1-2c6b-5d96-a12d-59e7ed7a7f15